

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Evy Lukotkové a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **B. H.**, zastoupen JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, 613 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, za účasti: B. O., zastoupeného JUDr. Janem Kovaříkem, advokátem se sídlem Hrnčířská 23, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 19. 10. 2009, č.j. JMK 120347/2009, sp. zn. S-JMK 120347/2009/OÚPSŘ byl na základě odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městyse Pozoříce, stavební úřad ze dne 5. 6. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) výrok z části změněn v textu takto:

„Výjimka z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění pozdějších předpisů, která se týká zásahu požárně nebezpečného prostoru na cizí – sousední pozemek parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrý u Brna, pro stavbu: přístavba a stavební úpravy RD č.p., na pozemcích: stavební parcely parcelové číslo 223/7 a 224 v k.ú. Mokrý u Brna se podle § 138a odst. 2 a 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění povoluje.“

Ve zbytku se napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5. 6. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Rozhodnutím Úřadu městysu Pozorice, stavebního úřadu ze dne 5. 6. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca byla na žádost B. O., povolena výjimka z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění pozdějších předpisů, která se týká: zásahu požárně nebezpečného prostoru na cizí – sousední pozemek parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrý pro stavbu: přístavba a stavební úpravy RD č.p., na pozemcích: stavební parcely parcelní číslo 223/7 a 224 v k. ú. Mokrý u Brna. Výjimka byla povolena za těchto podmínek: v souladu s § 18 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb. pro zabránění šíření požáru mimo stavbu v požárně nebezpečném prostoru na pozemku parcelní číslo 220/1, katastrální území Mokrý, nebudou umístěny volné skládky hořlavých materiálů, případné obvodové stěny a střední plášť jiných objektů budou bez požárně otevřených ploch a s nehořlavou povrchovou úpravou (čl. 10.2.2. ČSN 730802 a čl. 11.2.7. ČSN 730804).

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v žalobě:

Žalobou ze dne 23. 12. 2009 doručenou Krajskému soudu v Brně elektronickou poštou dne 23. 12. 2009, potvrzenou písemným podáním shodného obsahu téhož dne, domáhal se žalobce zrušení rozhodnutí obou správních orgánů. V žalobních bodech namítl, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí, které mu předcházelo, je v rozporu se zákonem, správní řízení trpí závažnými formálními vadami i vadami procesními, které jednotlivě i ve svém celku způsobují nezákonnost rozhodnutí. Žalobce byl postupem správního úřadu krácen ve svém právu na spravedlivý proces, nebyla mu umožněna účast při provádění důkazů listinami, stavba sama zasahuje svým požárně nebezpečným prostorem do pozemku žalobce, kdy s pozemkem, ke kterému byla stavebníkovi udělena výjimka, rovněž sousedí pozemky žalobce, které se nacházejí zčásti mezi pozemkem stavby a pozemkem, na který byla předmětná výjimka vydána.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí, které mu předcházelo, spatřoval žalobce v následujících důvodech:

Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí žádal stavebník o povolení výjimky z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. z důvodu přesahu požárně nebezpečného prostoru přes hranici stavebního pozemku na pozemek č. 220/1 v k. ú. Mokrý u Brna, jež je ve vlastnictví obce. Stavebním pozemkem pak jsou pozemky parcelové číslo 223/7 a 224. Z katastrální mapy, jež by měla být součástí správního spisu, je však zřejmé, že pozemek p.č. 220/1 se stavebními pozemky přímo nesousedí, kdy mezi těmito stavebními pozemky a pozemkem, kam má požárně nebezpečný prostor zasahovat, se nacházejí pozemky parcelové číslo 220/5 ve vlastnictví stavebníka, parcelové číslo 225 a 227 ve vlastnictví žalobce, jakož i další

pozemky ve vlastnictví jiných osob. Přesah požárně nebezpečného prostoru do pozemku parcelové číslo 220/1 tak není přímý, nýbrž zprostředkovaný. Tzn. že dříve než je rozhodnuto o výjimce z přesahu požárně bezpečnostního prostoru stavby na uvedený pozemek musí být rozhodnuto o tomto přesahu na pozemky, jež se stavbou bezprostředně sousedí, resp. se nacházejí mezi pozemkem, k němuž se žádost vztahuje a pozemkem stavebním. Žalovaný se vzájemnou polohou všech pozemků dotčených požárně nebezpečným prostorem stavby dostatečně nevypořádal. Tím napadené rozhodnutí je natolik vnitřně rozporné, že je fakticky nevykonatelné, neboť by byla povolena výjimka z přesahu požárně nebezpečného prostoru na pozemek přes pozemky, kde tato výjimka udělena nebyla. V tomto směru lze v napadeném rozhodnutí spatřovat i jeho nicotnost z důvodu faktické neuskutečnitelnosti a vnitřní rozpornosti.

Dále vytkl, že žalovaný ani správní orgán I. stupně se nevypořádaly v odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, proč povolil výjimku k pozemku parcelové číslo 220/1, aniž by se řešil přesah nebezpečného prostoru stavby na pozemky parcelové číslo 225 a 227, které tímto jsou přímo dotčeny.

Žalovaný se v řízení odvolal na listinné důkazy, konkrétně na výkres situace požárně nebezpečného prostoru, vyjádření hasičského záchranného sboru, atd., ačkoliv žádný takový důkaz listinou nebyl ve správním řízení proveden, což žalobce namítl již v odvolacích námítkách. V rámci řízení nebylo nařízeno ústní jednání ani místní šetření, žalobce nebyl vyrozuměn o případném provádění důkazů mimo ústní jednání. Argumentace žalovaného, že námitka procesní nepoužitelnosti uvedených listin, s tímto nesouvisí, je zcela irelevantní, neboť žalobce se danou námitkou vyjadřoval k podkladům vydaného rozhodnutí. S námitkou se tudíž žalovaný nevypořádal, rovněž nezmínil právní úvahy, jimiž se při jejím odmítnutí řídil, čímž porušil ust. § 68 odst. 3 správního řádu. V této souvislosti také poukázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z které vyplývá, že pokud se správní orgán dostatečně a úplně nevypořádá se všemi námitkami a odvolacími důvody, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nedostatečné odůvodnění je i v souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu, rovněž porušením základního práva účastníka na spravedlivý proces tak, jak to řeší rozhodnutí ÚS, např. III ÚS 103/99, I ÚS 60/01, III ÚS 94/97 a II ÚS 686/02.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí opakovaně zdůraznil, že žalobce není napadeným rozhodnutím přímo dotčen, akceptoval jej však jako účastníka řízení.

Ze shora uvedeného je proto zřejmé, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, správní orgán neprovedl listinné důkazy, na které se žalobce odvolal, neprovedl místní šetření. Rozhodnutí je věcně rozporné a fakticky neuskutečnitelné, neboť výjimka z přesahu požárně nebezpečného prostoru se týká jednoho vzdáleného pozemku aniž by řešila tuto výjimku ve vztahu k bezprostředně sousedícím pozemkům. Dále je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění.

III.

Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 4. 5. 2010 k žalobní námitce, že přesah požárně nebezpečného prostoru není přímý, nýbrž zprostředkovaný, vyjádřil nesouhlas, neboť z grafické přílohy výkresu situace požárně nebezpečného prostoru (výkres číslo 3a – str. 24)

stavby RD č. 136, který je součástí spisového materiálu, vyplývá, že vlivem rekonstrukce – přístavby a stavebních úprav rodinného domku B. O. bude požárně nebezpečný prostor mimo stavební pozemek nově zasahovat i do pozemku parcelové číslo 220/1 katastrální území Mokrý u Brna. Rodinný domek se nachází nejenom na pozemcích parcelové číslo 224, 223/7, ale i na pozemku parcelové číslo 220/15, k. ú. Mokrý u Brna, které jsou ve vlastnictví B. O. (dále jen „stavebník“). Požárně nebezpečný prostor zasahuje nově do pozemku parcelové číslo 220/1 katastrální území Mokrý u Brna, bezprostředně sousedí se stavebním pozemkem zobrazující pozemek parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrý u Brna. Ve vlastnictví žalobce jsou pozemky parcelové číslo 227 a 226, k. ú. Mokrý u Brna, přičemž stavbou rodinného domku stavebníka sousedí pouze pozemek parcelové číslo 226, k. ú. Mokrý u Brna.

K žalobní námitce, že stavebník žádal o výjimku z požárně nebezpečného prostoru toliko na pozemek 220/1, k. ú. Mokrý u Brna, ačkoliv mezi tímto pozemkem a pozemkem stavebním se nachází pozemky parcelové číslo 225 a 227, k. ú. Mokrý u Brna, žalovaný uvedl, že požárně nebezpečným prostorem od předmětné stavby rodinného domku č.p. 136 nejsou pozemky parcelové číslo 225 a 227 Mokrý u Brna dotčeny, stejně jako pozemek parcelové číslo 226, k. ú. Mokrý u Brna, který je ve vlastnictví žalobce.

Pokud se týká žalobní připomínky, že v řízení nebylo nařízeno ústní jednání ani místní šetření, žalovaný uvedl, že účastníci správního řízení byli přípisem ze dne 24. 4. 2009 č.j. Výst. 229/2006/Ca vyrozuměni o možnosti nahlédnout do spisového materiálu u stavebního úřadu, přípis obdržel i žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 29. 4. 2009. Listinné důkazy z nichž vycházel správní orgán I. stupně a posléze i žalovaný, je výkres situace požárně nebezpečného prostoru z února roku 2005, ze kterého vyplývá, že požárně bezpečnostní prostor zasahuje nově do parcely parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrý u Brna. Z výkresu rovněž vyplývá, že požárně nebezpečný prostor zasahující do pozemku parcelové číslo 226, k. ú. Mokrý u Brna ve vlastnictví B. H. je stávající, oproti původnímu stavu nedochází ke změně a v takovém případě se výjimka neprojednává. Jedná se o stávající stav. Z dokumentace rodinného domku č.p. 136 – B. O. a rodinného domku č.p. 81 – B. H. je patrné, že štitová zeď mezi předmětnými domy je vybudována.

Žalovaný dále odmítl tvrzení, že by porušil základní zásady správního řízení a že krátil právo účastníka řízení na spravedlivý proces. Uvedl, že v odvolacím řízení zjistil určitá procesní pochybení prvoinstančního správního orgánu, avšak nové projednání věci by nevedlo k jinému výsledku, než k opětovnému povolení výjimky z přesahu požárně nebezpečného prostoru do pozemku parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrý u Brna, a proto s ohledem na ekonomii řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Žalovaný s ohledem na uvedené navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí obsahu správního spisu:

Obsahem připojených správních spisů je žádost o povolení výjimky z vyhlášky č. 137/1998 podaná dne 2. 1. 2006 stavebníkem B. O. Název stavby, ke které má být výjimka uplatněna je: Mokrý ..., rekonstrukce rodinného domu, parcelové číslo stavebního pozemku dle katastru nemovitosti je 224, 220/15 a 223/7. Požadovaná výjimka byla popsána jako „udělení výjimky z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. o obecných technických

požadavcích na výstavbu – požárně nebezpečný prostor přesahuje hranici stavebního pozemku. Dále se ve spise nachází vyjádření Obecního úřadu Mokrá-Horákov, okres Brno-venkov ze dne 13. 2. 2006, jímž doporučil souhlas s vydáním výjimky a souhlas se zásahem PNP na obecní pozemek. Oznámení o zahájení řízení o povolení výjimky z OTP a pozvání k ústnímu jednání na den 21. 3. 2006 bylo doručeno žalobci dne 13. 3. 2006. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 3. 2006 je zřejmo, že jednání byl přítomen stavebník B. O. Ve věci o udělení výjimky vyplynulo, že požárně nebezpečný prostor zasahuje do parcely číslo 226, 220/1, a že vlastníci dotčených pozemků vyslovili souhlas s udělením výjimky. Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2008, č.j. Výst. 229/2006/Ca byl povolen přesah požárně nebezpečného prostoru do pozemku 220/1, k. ú. Mokrá u Brna. Proti rozhodnutí podal odvolání žalobce B. H., rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu ze dne 16. 12. 2008, č.j. JMK 139903/2008, sp. zn. S-JMK 139903/2008 OÚPSŘ bylo citované rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Přípisem ze dne 24. 4. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca oznámil stavební úřad účastníkům pokračování předmětného řízení. Zároveň byli vyrozuměni, že ve stanovené lhůtě je možno podat námítky a připomínky k podkladům rozhodnutí i možno nahlédnout do spisového materiálu. Dne 5. 6. 2009 vydal stavební úřad rozhodnutí č.j. Výst. 229/2006/Ca, jímž povolil výjimku z ust. § 17 odst. 5 dle vyhlášky č. 137/1998 Sb. v platném znění týkající se zásahu požárně nebezpečného prostoru pro stavbu „přístavba a stavební úpravy rodinného domku č.p. 136 na pozemcích: stavební parcely parcelní číslo 223/7 a parcelní číslo 224 v k. ú. Mokrá u Brna na pozemek parcelní číslo 220/1 katastrální území Mokrá u Brna. V odvolání žalobce argumentoval, že rozhodnutí je vydáno v rozporu se zákonem na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, že ze strany stavebníka se jedná o snahu legalizovat stavbu, kterou prováděl stavebník v rozporu se stavebním povolením a částečně na nemovitosti, ke které nemá vlastnické ani užívací právo, dále že stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí zmiňuje, že žalobce není povolenou výjimkou dotčen ve svých právech, avšak bylo-li by tomu tak, pak dle ust. § 28 správního řádu by musel rozhodnout, že účastníkem řízení není. Dále uvedl, že stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí neodůvodnil, proč byla výjimka povolena, taktéž chybí informace, zda vlastník pozemku parcelové číslo 220/1, k. ú. Mokrá u Brna souhlasí s povinnostmi, které jsou mu stanoveny. Rozhodnutí tak bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu věci. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 10. 2009, č.j. JMK 120347/2009, sp. zn. S-JMK 120347/2009/OÚPSŘ bylo rozhodnuto o odvolání žalobce tak, že výrok rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5. 6. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca bylo změněno způsobem a v rozsahu jak výše již uvedeno v odůvodnění tohoto rozsudku.

V.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Dříve než se Krajský soud v Brně mohl zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení. Při tom dospěl k názoru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s., osobou k tomu oprávněnou ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost z důvodu toho, že napadené rozhodnutí je natolik vnitřně rozporné, že je fakticky nevykonatelné, neboť výjimka z přesahu požárně nebezpečného prostoru se týká jednoho vzdáleného pozemku aniž by řešila tuto výjimku ve vztahu k bezprostředně sousedícím pozemkům. Zároveň je rozhodnutí žalovaného zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění, když se žalovaný navíc nevypořádal přezkoumatelným způsobem se všemi důvody odvolání. Tuto právní argumentaci žalobci nutno z hlediska obsahu její žaloby považovat za klíčovou, neboť nepochybně byla jádrem jeho žalobních bodů, jež byly ve své podstatě založeny především na námitce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí žalovaného a teprve ve druhé rovině na polemice s právními závěry, k nimž žalovaný v tomto rozhodnutí dospěl. Obecně lze v této souvislosti poznamenat, že při hodnocení přezkoumatelnosti správního rozhodnutí není zásadně důvodu aplikovat jiné principy, než jaké jsou použitelné při posuzování přezkoumatelnosti rozhodnutí soudu, neboť i zde je nutno v první řadě vyjít z ústavních kautel zakotvených zejména v článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a článku 1 Ústavy.

Dle setrvalé judikatury Ústavního soudu (viz například nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III ÚS 84/94, zveřejněný pod číslem 34 ve svazku číslo 3 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III ÚS 94/97, zveřejněný pod číslem 85 ve svazku číslo 8 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II ÚS 686/02) jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces, jakož i pojmu právního státu (článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, článek 1 Ústavy) a vylučujících libovůli při rozhodování, je i povinnost soudu své rozsudky odůvodnit. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.

Uvedená stálá judikatura Ústavního soudu měla – ve vztahu k odůvodnění správních rozhodnutí, pro něž platí zásadně stejné principy – svého předchůdce v judikatuře Vrchního soudu v Praze, např. v jeho rozhodnutí ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92 a našla svůj odraz i v judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č.j. 4 As 5/2003-52, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2004, č.j. 4 Azs 27/2004-74, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č.j. 7 As 60/2003-75, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č.j. 7 Afs 3/2003-93). Stejně tak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č.j. 9 As 66/2009-46 vyplývá „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“ Je proto rozhodující, aby vydané rozhodnutí zohledňovalo a řádně se vypořádalo se všemi relevantními vyjádřeními účastníka, eventuálně návrhy na provedení důkazů učiněnými v průběhu celého správního řízení, se všemi shromážděnými podklady pro vydání rozhodnutí

a v úplnosti zachycovalo výsledky dokazování (viz rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2010, č.j. 1 As 92/2009-65, www.nssoud.cz). Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán vypořádal náležitě s jednotlivými námitkami účastníka. Nevypořádá-li se správní orgán s jednotlivými námitkami účastníka řízení, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

Z ust. § 68 správního řádu vyplývá, že v odůvodnění je správní orgán povinen uvést, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při výkladu právních předpisů, na základě kterých rozhodoval a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Soud dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2005, č.j. 6 A 113/2002-51, dle kterého „*rozhodnutí odvolacího orgánu musí být opatřeno rozhodovacími důvody, aby soud mohl přezkoumat skutkové i právní premisy, na nichž bylo rozhodnutí založeno. Pokud však rozhodnutí nevyčerpává obsah obrany, tedy nevypořádá-li se vyčerpávajícím způsobem s námitkami žalobce uvedenými v opravném prostředku, pak tento požadavek nesplňuje. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Ze základních zásad, ovládajících správní řízení, plyne povinnost odvolacího orgánu, aby své rozhodnutí odůvodnil jasným a určitým způsobem do té míry, že z něho musí být patrné, z jakých podkladů vycházel, které podklady byly použity pro jeho rozhodnutí, které nikoliv a proč. Je vadou žalobou napadeného rozhodnutí, pokud se v něm rozhodující orgán nevypořádal se všemi žalobcem namítanými skutečnostmi.*“

Z hlediska výše uvedených principů soud neshledal pochybení v postupu i právním posouzení předmětné věci ze strany žalovaného i správního orgánu I. stupně. Zjištěný skutkový stav věci nevzbuzoval důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (§ 3 správního řádu). Na podporu této argumentace soud cituje z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 11. 2007, č.j. 51 Ca 5/2007-45, dle kterého „... *nelze slevit z požadavku, že z odůvodnění každého správního rozhodnutí musí být dostatečným způsobem zřejmý vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů a právními závěry, z nichž rozhodnutí vychází.*“

V návaznosti na obsah žalobních námitek uvádí soud k právnímu posouzení dané věci následující:

Dne 15. 2. 2006 podal stavebník B. O. žádost o povolení výjimky z vyhlášky č. 137/1998 Sb. pro stavbu: přístavba a stavební úpravy rodinného domu č. p. na pozemcích st. parc. č. 223/7, 220/15 a 224 v k. ú. Mokrá u Brna. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 6. 2009, č.j. Výst. 229/2006/Ca změněném rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 10. 2009, č.j. JMK 120347/2009, sp. zn. S-JMK 120347/2007/OÚSPŘ byla povolena výjimka z ust. § 17 odst. 5 citované vyhlášky, která se týká zásahu požárně nebezpečného prostoru na cizí – sousední pozemek p. č. 220/1 k. ú. Mokrá u Brna, který je ve vlastnictví Obce Mokrá – Horákov. Se zásahem požárně nebezpečného prostoru do pozemku vyslovil její vlastník souhlas. Pozemek je veden jako ostatní plocha a slouží jako komunikace a veřejné prostranství.

Žalobcovu tvrzení, že přesah požárně nebezpečného prostoru není přímý, nýbrž zprostředkovaný, nelze přisvědčit. Stavebník B. O. doložil výkres situace požárně nebezpečného prostoru z února 2005 stavby RD č., který je součástí spisového materiálu a z něhož vyplývá, že vlivem rekonstrukce – přístavby a stavebních úprav RD č. bude požárně nebezpečný prostor mimo stavební pozemek nově zasahovat i do pozemku p. č. 220/1 k. ú. Mokrá u Brna. Součástí projektové dokumentace je výkres situace stavby RD č. p. i grafická příloha ke geometrickému plánu č. zakázky: 466-40/2005, z obou dokladů vyplývá, že RD se nachází na pozemcích p. č. 224, 223/7 i na pozemku p. č. 220/15 k. ú. Mokrá u Brna, které jsou ve vlastnictví B. O. Požárně nebezpečný prostor zasahuje nově do pozemku p. č. 220/1 k. ú. Mokrá u Brna, bezprostředně sousedí se stavebním pozemkem. Pozemky p. č. 220/5, 227 a 225 k. ú. Mokrá u Brna nejsou požárně nebezpečným prostorem předmětné stavby dotčeny. Ve vlastnictví žalobce jsou pozemky p. č. 227 a 226 k. ú. Mokrá u Brna, přičemž se stavbou RD č. sousedí pouze pozemek p. č. 226 k. ú. Mokrá u Brna. Nutno zdůraznit, že předmětem řízení je povolení výjimky z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. z přesahu požárně nebezpečného prostoru do pozemku p. č. 220/1 k. ú. Mokrá u Brna. Žádostí navrhovatele je stavební úřad vázán a nemůže ji o své vůli měnit.

V řízení bylo zkoumáno, zda mohou být přímo dotčena vlastnická nebo jiná práva vlastníků pozemků a staveb na nich, včetně pozemků sousedních a staveb na nich.

Ve smyslu ust. § 27 správního řádu byl stanoven okruh účastníků sice: Obec Mokrá – Horákov, tj. vlastník pozemku dotčeného zásahem požárně nebezpečného prostoru stavby, stavebník B. O., tj. žadatel o výjimku pro stavbu. Postavení účastníka řízení bylo přiznáno i žalobci, který se přihlásil za účastníka řízení dopisem ze dne 6. 9. 2006, přestože touto výjimkou není přímo dotčen na svých právech, neboť bylo prokázáno, že stavba žalobce není ohrožována požárně nebezpečným prostorem stavby žadatele (stavebníka). Z výkresu situace požárně nebezpečného prostoru je zřejmo, že požárně nebezpečný prostor zasahující do pozemku p. č. 226 k. ú. Mokrá u Brna ve vlastnictví žalobce je stávající, oproti původnímu stavu nedochází ke změně, to znamená, že požárně nebezpečný prostor se nemění. V takovém případě se výjimka neprojednává.

Soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobce týkající se absence zákonného postupu při provádění listinných důkazů, neboť přípisem ze dne 24. 4. 2009, č.j. Výst 229/2006/Ca byl vyrozuměn o možnosti nahlédnout do spisového materiálu u správního orgánu I. stupně, seznámit se s podklady, vznést námitky a připomínky nejpozději do 10 dnů ode dne oznámení písemnosti. Dle připojené doručenky přípis obdržel právní zástupce žalobce dne 29. 4. 2009.

Z výše uvedeného vyplývá, že učiněný právní závěr žalovaného i správního orgánu I. stupně vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, žalobce nebyl postupem správních orgánů zkrácen na svých právech. Soud uzavírá, že nebyla shledána důvodnost žaloby, a proto ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová